

Instanța de fond: Judecătoria Ialoveni, judecător – C. Crețu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Ampleev Alexandru,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă Regimentul de rachete antiaeriene către Ampleev Alexandru cu privire la evacuarea din locuință și încasarea datoriilor,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Ampleev Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 21 aprilie 2016,

a c o n s t a t a t :

La data de 21 octombrie 2015, Regimentul de rachete antiaeriene a înaintat cerere de chemare în judecată către Ampleev Alexandru cu privire la evacuarea din locuință și încasarea datoriilor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Comisiei locative a Regimentului, lui Ampleev Alexandru, fiind angajat în serviciu prin contract în Regimentul de rachete antiaeriene, i s-a repartizat locuința de serviciu în orașelul militar Dănceni în casa nr. 1, apartamentul nr. xx.

În anul 2009, ca rezultat al realizării măsurilor de îmbunătățire a condițiilor sociale și de îndeplinire a serviciului militar de către efectivul Armatei Naționale, a fost elaborat un Regulament, care stabilește modul de cazare și regulile de trai ale militarilor prin contract ai Armatei Naționale, pe perioada relațiilor contractuale, în imobilele din gestiunea Ministerului Apărării și a unităților militare ale Armatei Naționale, reamenajate temporar în spațiu locativ de serviciu, fiind aprobat prin ordinul Ministrului Apărării nr.286 din 18.09.2009.

Potrivit punctului 25 alin. (3) al Regulamentului în cauză, unul din temeiurile pentru evacuarea din spațiul locativ de serviciu, fără acordarea unei alte încăperi de

locuit, este situația în care militarul în termen de 2 luni nu a achitat serviciile comunale.

Potrivit certificatului nr. 70/1610 din 12 decembrie 2014, eliberat de către Departamentul dotări al Ministerului Apărării, blocurile locative, amplasate pe terenul taberei militare nr. 133 Dănceni, sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile după Ministerul Apărării și au statut de serviciu cu destinație specială. Blocurile locative sunt la balanța Ministerului Apărării ca proprietate publică a statului și se află în gestiunea Regimentului de rachete antiaeriene.

La data de 01 septembrie 2011, Ampleev Alexandru a întrerupt relațiile de muncă cu Regimentul de rachete antiaeriene al Ministerului Apărării. La data de 20 septembrie 2013, pentru datoriile pe serviciile comunale, locuința dată pentru folosire lui Ampleev Alexandru și membrilor familiei sale, a fost debransată de la alimentare cu apă și energie electrică, care până la momentul adresării cererii de chemare în judecată nu a fost reconectat la energie electrică și apă, fapt ce demonstrează că pârâtul și membrii familiei sale nu locuiesc în apartamentul dat. Acest fapt este confirmat și prin procesele-verbale ale Comisiei de evaluare a locuințelor de serviciu din 2014 și 2015, a declarațiilor date în scris de către locuitorii orașelului militar, unde se află locuința în cauză, precum și prin scrisorile de avertizare privind achitarea datoriilor pentru serviciile comunale și necesitatea de a fi prezent în apartament pentru evaluarea locuinței de serviciu, expediate de către conducerea Regimentului și care nu au fost recepționate nici de către Ampleev Alexandru, nici de către membrii familiei sale.

La data de 31 august 2015, datoriile pentru serviciile comunale ale lui Ampleev Alexandru față de Regimentul de rachete antiaeriene constituiau suma de 4637,66 lei.

Astfel, Regimentul de rachete antiaeriene a solicitat instanței de judecată evacuarea forțată a pârâtului Ampleev Alexandru, precum și a membrilor lui de familie, din apartamentul nr. xx, casa nr. 1 din orașelul militar Dănceni, r. Ialoveni, fără acordarea unui alt spațiu locativ, precum și încasarea de la Ampleev Alexandru a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 4637,66 lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 21 aprilie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, cu dispunerea evacuării forțate din locuința de serviciu a lui Ampleev Alexandru și a membrilor lui de familie din apartamentul nr. xx, casa nr. 1 din orașelul militar Dănceni, r-ul Ialoveni, fără acordarea unui alt spațiu locativ, și încasarea de la Ampleev Alexandru în folosul Regimentului de rachete antiaeriene a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 4 637,66 lei; încasarea de la Ampleev Alexandru în folosul statului a cheltuielilor aferente judecării pricinii în sumă de 250,00 lei.

La data de 10 august 2016, Ampleev Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni din 21 aprilie 2016, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, prin cererea de apel a fost solicitată repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, s-a repus în termen apelul declarat de Ampleev Alexandru și nu s-a dat curs apelului, fiindu-i comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 202,50 lei și a apelului motivat până la data de 22 februarie 2017, ora 14.00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, apelul declarat de către Ampleev Alexandru împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni din 21 aprilie 2016, a fost restituit în legătură cu neînlăturarea neajunsurilor indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

Împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, Ampleev Alexandru a declarat recurs la data de 09 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii privind restituirea cererii de apel cu remiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru soluționarea apelului declarat.

În motivarea recursului, a indicat că a fost în imposibilitate de a achita taxa de stat și a prezenta apelul motivat în termenul stabilit de către instanța de apel, dat fiind faptul că a nu a recepționat nici o citație din partea instanței de apel, și nici încheierea instanței din 30 noiembrie 2016. Potrivit recurentului, instanța de apel prin acțiunile sale a admis încălcarea dreptului său la un proces echitabil, iar intimatul ar fi fost cel care l-a împiedicat să recepționeze corespondența, dat fiind faptul că este cointeresat de faptul ca recurentul să nu aibă câștig de cauză pe respectivul litigiu.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ampleev Alexandru urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În speță, se constată că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, s-a repus în termen apelul declarat de Ampleev Alexandru și nu s-a dat curs apelului, fiindu-i comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 202,50 lei și a apelului motivat până la data de 22 februarie 2017, ora 14.00. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, apelul declarat de către Ampleev Alexandru împotriva hotărârii

Judecătoria Iași din 21 aprilie 2016, a fost restituit în legătură cu neînlăturarea neajunsurilor indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

Potrivit dispozițiilor art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie printr-o încheiere cererea, dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu poate reține argumentele recurentului, potrivit cărora instanța de apel i-ar fi încălcat drepturile procedurale prin neasigurarea citării legale prin toate mijloacele prevăzute de legislația procesuală, or, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel și-a îndeplinit obligația pozitivă de a cita apelantul/recurent în toate ședințele de judecată, precum și de a-i expedia copia încheierii din 30 noiembrie 2016, prin care cererii de apel nu i s-a dat curs (f.d. 52, 66, 67), plicurile fiind restituite în adresa instanței cu mențiunea „plecat din unitate”.

Astfel, Colegiul atrage atenția asupra faptului că adresa pentru corespondență a fost indicată de însăși Ampleev Alexandru în cererea de apel nemotivată (f.d. 48), fiind confirmată prin copiile buletinului său de identitate (f.d. 21, 82), și confirmată repetat prin cererea de recurs supusă examinării. În așa mod, vina pentru nerecepționarea corespondenței de către recurent nu poate fi pusă pe seama instanței de apel, dar este interpretată de către Colegiu drept un comportament de rea-voință din partea recurentului, dat fiind faptul că a fost citat legal și de către prima instanță, inclusiv și prin aviz publicitar, și nu s-a prezentat în ședințele instanței, iar odată cu depunerea cererii de apel, nu s-a interesat de soarta dosarului și nu și-a îndeplinit obligațiile procesuale. De asemenea, este lipsit de suport probatoriu și argumentul recurentului privind intervenția intimatului în nerecepționarea corespondenței de către primul, ținând cont de interesul intimatului în soluționarea litigiului în favoarea sa, în așa fel, urmând să găsească o modalitate sigură de a recepționa corespondența.

La fel, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel și de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și necontestarea actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, instituie prezumția de recunoaștere a legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Mai mult, principiul disponibilității participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale stabilite la art. 61 CPC, este afectat în pricină în condițiile în care pe parcursul unei perioade îndelungate din data depunerii cererii de apel nemotivate la 10 august 2016 până la 22 februarie 2017, data când cererea de apel a fost restituită, apelantul/recurent cunoscând despre obligativitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de achitare a taxei de stat, obligație ce aparține acestuia potrivit Legii procedurale, nu a îndeplinit-o în lipsa intervenției instanței de apel.

În ceea ce ține de pretinsa obligație a instanței de apel de a-l cita pe apelant prin intermediul telefonului, invocată de către Ampleev Alexandru în cererea sa de recurs, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 105 alin. (1) CPC, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Deci, reieșind din norma citată *supra*, legiuitorul nu a prevăzut citarea participanților la proces prin intermediul telefonului, dat fiind faptul că nu poate fi probată recepționarea citației de către destinatar. Astfel, argumentul recurentului referitor la obligația instanței de a-l înștiința prin telefon, odată ce numărul de contact a fost indicat în cererea de apel, este neîntemeiat în lipsa solicitării exprese a acestuia de a fi înștiințat anume prin această modalitate.

Mai mult, Colegiul atrage atenția asupra faptului că în cererea de apel nemotivată din 10 august 2016, Ampleev Alexandru a indicat în pct. 4 solicitarea de a examina cauza în lipsa sa sau a reprezentantului acestuia, în cazul în care nu se vor prezenta în ședința de judecată. În astfel de circumstanțe, instanța de apel a respectat întru totul drepturile procedurale ale apelantului, ultimul fiind citat pentru fiecare ședință de judecată, fiindu-i acordat termen suficient pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel și fiindu-i comunicate actele de procedură, în rezultat suportând sancțiunile procedurale de rigoare.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) CPC, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului

procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de către Ampleev Alexandru împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, este neîntemeiat, iar actul de discreție al Curții de Apel Chișinău privind restituirea cererii de apel este unul întemeiat, și care urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ampleev Alexandru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Regimentul de rachete antiaeriene către Ampleev Alexandru privind evacuarea din locuință și încasarea datoriilor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas